

## Elämä meni vituilleen enkä pysty enää

## Elämä meni vituilleen enkä pysty enää

**Nimimerkki** Ongelmalapsi

**Ikä** Alle 12

Oon nyt 11-vuotias tyttö ja tää tarina alkaa siitä, kun olin 6-vuotias.

Mun vanhemmat erosivat enkä tiennyt syytä sillon. Jäätiin mun siskon kanssa isälle asumaan enkä tajunnut sillon, mutta meidän isä oli koko ajan kännissä ja hän raivosi aina meille. Kerran hän löi minua ja hän heitteli aina tavaroita, koska oli aina kännissä.

Kerran isä meni niin pitkälle, että se heitti kaikki tavarat lattialle ja mun isosiskon puhelimen roskeen. Heti, kun isä lähti siitä pois, haettiin isosiskoni puhelin ja soitettiin meidän äidille, ettei me voida olla enää täällä. Äiti sit haki meidän tavaroita ja kahden viikon päästä muutettiin äidille. En ite sillon tajunnut sitä niin hyvin ja aattelin et se on kai ihan ok, että isämme käyttäytyy niin. Olin kuitenkin iloinen lapsi, asuimme äitillä Lahdessa ja näin.

Kaikki meni hyvin. Olin sillon 7-9 -vuotias, kun asuttiin Lahdessa. Sitten yks päivä saatiin häätö Lahdesta, koska meidän perhe on köyhä. Etsittiin kämppää ja saatiin se. Oltiin siskon kaa tosi harmissaan, et vittu meidän elämä menee taas paskaksi, koska aloin tajuta jo kaikkee.

Muutettiin sit Lahden lähelle olevaan kylään, jossa asun nykyin. Asiat itseasiassa meni 4. luokalla hyvin ja mä olin ihan suosittu. Sitten, kun kesäloma loppu ja menin 5. luokalle porukka vaan muuttu. Mua alettiin kiusaa ja siinä vaiheessa mul meni vähän jo motivaatio. Mun kiusaaminen loppu, kun mun sisko meni myös kertoo siitä mun opelle, koska itse en sitä tehnyt.

Kaikki meni aikalailla hyvin, mut sit tapahtu jotain. En tajuu mitä tapahtu, mut kerran, kun mua haukuttiin, mun elämä vaan meni rikki. Mun motivaatio meni. En enää keskittynyt koulussa, nukun kaikki tunnit ja kaverit vaan häipy. En syö enää mitään, en osallistu liikuntatunneilla ja yksinkertaisesti en vaan keskity koulussa.

Mulla on kavereita enää kaksi ja toinen on samanlainen, kun minä. Ei olla edes samassa koulussa niin ei nähä koulussa. Toiseen mä tutustuin sen toisen kautta ja oon oikeesti tosi kiitollinen, että nämä henkilöt ovat auttaneet minua.

Mutta sitten mä sain tietää mun isästä maailman kauheimman asian ja nyt en halua ees nähä mun isää, mutta pakko. Mun elämä on vaan yksinkertaisesti paskaa. En tiä mitä oon tehnyt ansaitakseni tän. Mutta juu, 11-vuotias tyttö, jonka elämä on paskaa.

En muistanut kertoa kaikkea, mutta tässä nyt osa mun tarinaa. En ole koskaan sortunut viiltelemään, koska koen, etten hyötyisi siitä mitään. Itsemurha pyörii joka päivä mielessä, mutten aio näillä näkymin sitä suorittaa.

**Lähde verkko-osoite:** <https://vanha.nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2018/elama-meni-vituilleen-enka-pysty-ena>